

NOVETAT EDITORIAL 19 DE FEBRER DE 2025

El 19 de febrer arriba a les llibreries
***Per una República catalana de les arts*, del crític Joan Maria Minguet,**
un llibre per capgirar-ho tot, des de baix, que és com es fan les revoltes.

**Una crítica a la política cultural
institucional per trencar-la
i reconstruir-la des de les bases.**

**Com conquerir el poder cultural
per aconseguir el canvi polític.**

Aquest llibre pretén llegir el món de les arts des d'una mirada dissident. Els discursos, ben travats o no, cal contrastar-los amb altres discursos, no amb opinions sorgides dels gustos personals. Perquè en el terreny de l'art (en el de la vida també, no hi ha manera d'entaular un diàleg si només poses sobre el paper les teves simpaties i les teves antipaties sense cap mena de filtre. L'autor confia més en els criteris, per més dialèctics i canviants que puguin ser, que en els gustos, que només evolucionen si s'imposa la necessitat de desconfiar-ne.

La funció de la crítica —que és d'on ve l'autor— o del pensament és agafar un objecte cultural i portar-lo a la sala d'operacions per poder compartir amb els lectors idees, hipòtesis, interpretacions, no pas els gustos del crític, que a tot estirar l'expliquen a ell, però no els discursos que pugui traçar sobre l'obra. O, com en aquest cas, sobre la complexa situació del sistema cultural d'un país sense Estat. Perquè la cultura no és neutral, això és una gran farsa. Hi ha un art i una literatura que es despleguen en els paisatges del poder, que és poder i reconeix i sanciona l'estat de les coses sense immutar-se. I, aleshores, és insostenible que els ciutadans, pels matins, protestin des de casa o al carrer per la situació de la societat (la pobresa campant, les desigualtats, les injustícies, la sanitat, l'ensenyament...), i, en canvi, al vespre es vesteixin amb lluentons per anar a la inauguració d'una exposició, assistir a un concert massificat o a una obra de teatre hipersubvencionada, com si això fos tota una altra cosa.

És clar que hi ha una cultura combativa, que treballa a peu d'obra, de la qual els mitjans de comunicació del poder no parla, o ho fan ocasionalment, i amb condescendència. És aquella cultura que als polítics del sistema els crea incomoditat, perquè en aquells entorns ells formen part de l'enemic. Sí, en el món de la cultura no es pot aparentar que tothom és col·lega i treballar per la mateixa causa. Hi ha hagut un art del poder, el trobem en els llocs més privilegiats que preserven la nostra història, s'estudia en les nostres universitats amb molt relatives mostres d'esperit crític. I en l'actualitat, hi ha un art i una literatura que viu als marges, que cerca esclatxos del sistema per incidir-hi críticament. De vegades es claudica, i l'artista es ven per quatre rals, o no troba la manera de mostrar alternatives al centralisme geogràfic i de pensament. Però no tots compartim la mateixa concepció de la funció que ha de tenir la cultura en aquestes societats nostres tan imperfectament democràtiques.

Exret del llibre *Per una República catalana de les lletres* de Joan Maria Minguet (Editorial Fonoll 2025)

EN CON- TRA

de l'obediència cultural

de l'art entès com a mirall neutral

de la distracció, l'entreteniment, la complaença

de la plusvàlua cultural, el prestigi, el glamur

de la bellesa antiga només perquè és antiga

de la sacralització del passat només perquè ja ha passat

del museu si esdevé un santuari inservible per combatre el present

del reconeixement com a mecanisme d'autoritat

dels intrusos institucionals i la seva supèrbia infinita

dels qui es desenten de la llengua catalana

dels qui volen ser globals sense ser locals

de la presumptuositat dels mandrosos, dels empoltronits

En CONTRA de...

Exret del llibre *Per una República catalana de les lletres* de Joan Maria Minguet (Editorial Fonoll 2025)

A FAVOR de...

d'una República catalana de les arts

d'inventar un règim cultural nou, igualitari i just

seva història

de les lectures feministes i contrapatriarcal de la creació i de la

de l'anomimat de l'art, que acaba sent revolucionari

als patrons de les fundacions

del patrimoni col·lectiu, sense rics, despeses i reines

de l'art com a cop de fuet permanent

literatura

de la fascinant inutilitat de la indispensable utilitat de l'art i de la

al món

de reivindicar el territori pancatalà com a manera de presentar-nos

de la vida subterrània i, si cal, minoritària d'un projecte artístic

passat

d'interrogar permanentment l'art, el d'avui i, perquè no?, el del

del coneixement directe, el que provoca dubtes

de l'art ple d'incerteses, de reptes i d'incomoditats

FAVOR

Aquest llibre planteja alhora un problema greu de partida: si haviem de fer una República catalana, un Estat nou, no pot entendre's que ningú volgués sacsejar l'estat de les coses del món cultural. Hi va haver manifestacions i accions multitudinàries per conquerir el poder polític, però ningú va pensar que, prèviament, calia conquerir el poder cultural, com deia el pensador italià Antonio Gramsci.

En les pàgines d'aquest assaig es combinen els coneixements sobre la història i la teoria de l'art contemporànies amb l'activisme cultural. Una cascada de reflexions sobre la necessitat de trencar amb tot un seguit de consensos del gran poder que arrosseguem: els museus, l'adoració per la pàtina del pas del temps, el dirigisme cultural del més ignorants, la defensa de les indústries culturals com a màxim exponent de l'abúlia d'una societat...

Un programa per capgirar-ho tot, des de baix, que és com es fan les revoltes.

El llibre compta amb la col·laboració de diversos artistes que han cedit la seva obra gràfica per a ser reproduïda: Nora Ancarola, David Ribas, Xesco Mercé, David Torrents, Joan Codina Donaire, Ro Caminal, Marga Ximenez, Gonzalo Elvira, Ferran Garcia Sevilla, Nil Nebot i Steven Quiñónez, Àlvar Calvet, Xuquin (Aura Gumà) i Lajarlei (Susana Domínguez).

LLEGEIX UN TAST DEL LLIBRE

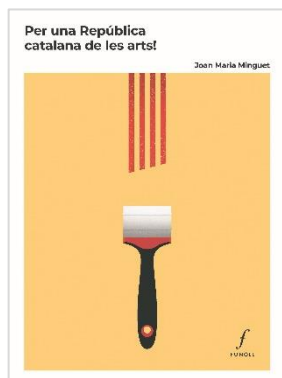
L'AUTOR

Foto: Ana DMatos

A **Joan Maria Minguet Batllori** (Cornellà de Llobregat, 1958) l'avalua una llarga trajectòria: professor al departament d'Art i Musicologia de la UAB; investigador del món de les avantguardes catalanes i del contacte entre les arts menestrals i les arts industrials; comissari d'exposicions sobre art, literatura, cinema o circ; i escriptor en un sentit ampli de la paraula. Ha publicat més de quaranta llibres i catàlegs d'exposició sobre la visualitat contemporània. I, també, un llibre de poemes, un dietari, una novel·la i un text teatral. Escriu regularment a *Vilaweb* i altres mitjans on manté posicions crítiques respecte a la cultura institucional. És des d'aquest posicionament polític que ha escrit *Per una República catalana de les arts*.

Disponibilitat per a entrevistes

***Per una República catalana
de les arts***

Joan Maria Minguet

Pàgines: 82 · 15 il·lustracions en B/N

PVP: 17,00 €

ISBN: 978-84-10220-37-9

Col·lecció: Quaderns, 31

[Editorial Fonoll](http://editorialfonoll.com)